

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА**

КАФЕДРА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ І КРИМІНАЛІСТИКИ

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з наукової роботи
Львівського національного університету
імені Івана Франка
проф. Гладисевський Р.Є.

«_____» _____ 2020 р.

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ПЕРЕГОВОРИ ТА МЕДІАЦІЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ**

галузь знань **08 «Право»**
спеціальність **081 «Право»**
Сертифікаційна програма «CRIMNUM»
юридичний факультет

Львів – 2020 рік

Робоча програма навчальної дисципліни «Переговори та медіація у кримінальному провадженні» для студентів за галуззю знань 08 «Право», спеціальністю 081 «Право» у межах сертифікаційної програми «CRIMHUM», 2020.

Розробники:

Нор Василь Тимофійович – завідувач кафедри кримінального процесу і криміналістики, доктор юридичних наук, професор

*Робоча програма затверджена на засіданні кафедри кримінального процесу і криміналістики юридичного факультету
Львівського національного університету імені Івана Франка
(Протокол № ____ від « ____ » _____ 2020 р.)*

Завідувач кафедри

кримінального процесу і криміналістики _____ д.ю.н. В.Т. Нор

« ____ » _____ 2020 року

Схвалено Вченою радою юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка (галузь знань 08 «Право», спеціальність 081 «Право» у межах сертифікаційної програми «CRIMHUM»)

Протокол № ____ від « ____ » _____ 2020 р.

« ____ » _____ 2020 року **Голова _____ д.ю.н., проф. В.М. Бурдін**

© Нор В.Т., 2020 рік

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів – 3	Галузь знань 08 «Право»	денна форма навчання
Модулів – 1	Спеціальність 081 «Правознавство»	Рік підготовки:
Змістових модулів – 1		1-й
Загальна кількість годин – 90		Семестр
Тижневих годин: аудиторних – 2 самостійної роботи студента – 3,6	Сертифікаційна програма «CRIMHUM»	1-й
		Лекції
		16 год.
		Практичні
		16 год.
		Самостійна робота
		58 год.
		Вид контролю: залік

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи становить: 1:1,8.

2. МЕТА, ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

2.1. Метою цього спецкурсу є вивчення питань, пов'язаних із впровадженням у кримінальне судочинство практик відновного правосуддя та інших альтернативних методів вирішення кримінально-правових конфліктів.

2.2 Завдання: надати знання про використання переговорів та медіації у кримінальних провадженнях, виробити навички застосування процедур переговорів та медіації у сфері кримінальної юстиції.

В результаті вивчення даного курсу студент повинен **знати:**

- основні концепції відновного правосуддя у кримінальному провадженні;
- особливості здійснення переговорів та медіації у кримінальних провадженнях;
- особливості застосування психологічних знань у вирішенні кримінального конфлікту під кутом зору відновного правосуддя.

вміти:

- застосовувати у практичній діяльності знання про принципи здійснення медіації щодо кримінальних правопорушень;
- організувати медіаційний процес та визначити коло його суб'єктів;
- використовувати у практичній роботі знання про правила та способи розв'язання і врегулювання конфліктів.

2.3. Критерії оцінювання

Оцінювання усних виступів студентів на практичних (лабораторних заняттях) здійснюється за такою системою:

50 балів (оцінку відмінно) отримує студент, який глибоко засвоїв теоретичний матеріал з відповідної теми, пов'язує отримані знання із знаннями із попередньо засвоєних тем, опрацював додаткову літературу і знає спірні питання з відповідної теми та альтернативні теоретичні підходи до їх вирішення, опрацював приклади тлумачення та застосування на практиці як вищими, так і місцевими судами кримінально-правових приписів, що вивчаються, а також демонструє розуміння та вміння застосувати отримані теоретичні знання як до типових практичних казусів, так і до нетипових ситуацій, що вимагають творчого підходу до застосування набутих знань.

45 балів (оцінка дуже добре) виставляється студенту, який володіє знаннями та розумінням, описаними вище, однак який у ході застосування набутих знань до складних чи атипових практичних казусів потребує допомоги викладача. Однак, коли останній, навівши навідні запитання, скеровує студента, він спроможний розв'язати самостійно поставлене завдання до кінця.

40 балів (оцінка добре) виставляється за системне засвоєння усіх теоретичних питань з теми, що виноситься на відповідне практичне (лабораторне) заняття, на базовому рівні, а також розуміння змісту всіх ознак відповідних кримінально-правових понять і оволодіння базовим вмінням їх застосовувати до типових практичних ситуацій.

31 бал (оцінку задовільно) отримує студент, який засвоїв усі теоретичні питання з відповідної теми, однак лише на базовому рівні і без розуміння змісту усіх ознак відповідних кримінально-правових понять (лише рівень «знання»).

26 балів (оцінка достатньо) виставляється студенту, який загалом готувався до заняття, однак під час опитування показав лише знання визначень основних кримінально-правових понять з відповідної теми, однак не зміг виокремити їх ознаки та показати розуміння цих понять.

0 балів (оцінку незадовільно) отримує студент, який не готовий до заняття, тобто не виконав усіх винесених на відповідне практичне (лабораторне) заняття письмових та усних завдань і задач чи який у ході усної відповіді не продемонстрував знання базових кримінально-правових понять з відповідної теми.

Оцінювання відповідей на заліку:

Кожне питання, яке виноситься на залік, оцінюється самостійно в межах балу, що дорівнює 50-ти балам, поділеним на кількість питань у білеті (наприклад, якщо питань у білеті 3, то кожне з них оцінюється балами до 17 балів). Відповідно оцінка за залік в межах 50-ти балів є сумою балів, виставлених викладачем за кожне із питань з білету.

Кожне питання оцінюється за такою схемою:

Максимальний бал за питання отримує студент, який має глибокі знання відповідних кримінально-правових понять, розуміння їх ознак та базові навички із їх застосування, а також демонструє знання обов'язкових та рекомендаційних роз'яснень вищими судовими інстанціями відповідних законодавчих приписів, може наводити приклади із практики застосування місцевими судами таких приписів чи альтернативні теоретичні підходи до розуміння та застосування таких приписів, а також в ході відповіді не допускає помилок, формулює думку грамотно, логічно.

Дві третини максимального балу за питання отримує студент, який окрім знання змісту та обсягу відповідних кримінально-правових понять, показує розуміння змісту всіх ознак цих понять та базові навички із їх застосування до типових казусів (наприклад, шляхом наведення прикладів чи оцінки тих задач, які формулює викладач в ході виступу студента).

Половину балів за питання виставляється студенту, який має знання визначень змісту та обсягу відповідного кримінально-правового поняття, може виокремити його ознаки та характеризувати на базовому рівні окремі з них.

Третину максимального балу за питання отримує студент, який продемонстрував лише знання визначення відповідного кримінально-правового поняття (понять), по якому

сформульоване запитання, однак не зміг виокремити його ознаки та показати розуміння цього поняття.

Якщо сума отриманих балів за кожне питання заліку разом із сумою поточної успішності становить 51 бал і більше, то студент вважається таким, який склав залік і отримує відповідну оцінку.

Якщо по двох третинах питань з білету студент не набирає навіть третини максимального балу за кожне із таких питань, то він отримує негативну оцінку за залік.

Якщо студент по двох третинах питань з білету набирає мінімум третину максимального балу за кожне із питань, однак в сумі з поточною успішністю не набирає мінімальний (51) бал, то викладач може задати такому студенту додаткові запитання поза питаннями білету, однак в межах тих питань, що виносилися на залік, і після цього прийняти остаточне рішення, чи студент володіє необхідними мінімальними знаннями для отримання мінімальної позитивної оцінки з навчальної дисципліни, чи ні.

3. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Тема 1. Концепція відновного правосуддя у кримінальному провадженні.

Поняття та принципи відновного правосуддя. Форми відновного правосуддя у кримінальному провадженні.

Тема 2. Особливості здійснення переговорів та медіації у кримінальних провадженнях.

Поняття та суть переговорів, їх роль у кримінальних провадженнях. Поняття та суть медіації у кримінальному провадженні. Міжнародні стандарти та іноземний досвід здійснення медіації стосовно кримінальних правопорушень. Принципи здійснення медіації стосовно кримінальних правопорушень. Медіаційний процес та його суб'єкти. Участь адвоката у процедурі медіації.

Тема 3. Провадження на підставі угод як особливий порядок кримінального провадження в Україні.

Міжнародні стандарти та іноземний досвід кримінального провадження на підставі угод. Поняття та види угод у кримінальному провадженні, умови та порядок їх укладення. Особливості досудового та судового провадження на підставі угод. Особливості реалізації функції захисту та забезпечення прав потерпілого у кримінальному провадженні на підставі угод.

Тема 4. Кримінальне провадження щодо звільнення від кримінальної відповідальності.

Поняття та види звільнення від кримінальної відповідальності. Порядок кримінального провадження щодо звільнення від кримінальної відповідальності. Забезпечення прав учасників у кримінальному провадженні при щодо звільнення від кримінальної відповідальності.

Тема 5. Особливості застосування психологічних знань у вирішенні кримінального конфлікту під кутом зору відновного правосуддя.

Поняття та основні ознаки конфлікту як психологічного феномену. Структурні елементи та види конфліктів. Передумови виникнення та стадії розвитку конфлікту. Характеристика конфліктної поведінки. Основні стратегії поведінки учасників конфлікту та управління конфліктом. Сутність, правила та способи розв'язання і врегулювання конфліктів.

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви тем	Кількість годин					
	Денна форма					
	Усього	у тому числі				
Л		П	лаб	інд	Ср	
1	2	3	4	5	6	7
Тема 1. Концепція відновного правосуддя у кримінальному провадженні.	11	2	2	-	-	7
Тема 2. Особливості здійснення переговорів та медіації у кримінальних провадженнях.	34	6	6	-	-	22
Тема 3. Провадження на підставі угод як особливий порядок кримінального провадження в Україні.	23	4	4	-	-	15
Тема 4. Кримінальне провадження щодо звільнення від кримінальної відповідальності.	11	2	2	-	-	7
Тема 5. Особливості застосування психологічних знань у вирішенні кримінального конфлікту під кутом зору відновного правосуддя.	11	2	2	-	-	7
Усього годин	90	16	16	-	-	58

5. ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Концепція відновного правосуддя у кримінальному провадженні.	2
2	Тема 2. Особливості здійснення переговорів та медіації у кримінальних провадженнях.	6
3	Тема 3. Провадження на підставі угод як особливий порядок кримінального провадження в Україні.	4
4	Тема 4. Кримінальне провадження щодо звільнення від кримінальної відповідальності.	2
5	Тема 5. Особливості застосування психологічних знань у вирішенні кримінального конфлікту під кутом зору відновного правосуддя.	2
	Разом	16

6. САМОСТІЙНА РОБОТА

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Тема 1. Концепція відновного правосуддя у кримінальному провадженні.	7
2	Тема 2. Особливості здійснення переговорів та медіації у	22

	кримінальних провадженнях.	
3	Тема 3. Провадження на підставі угод як особливий порядок кримінального провадження в Україні.	15
4	Тема 4. Кримінальне провадження щодо звільнення від кримінальної відповідальності.	7
5	Тема 5. Особливості застосування психологічних знань у вирішенні кримінального конфлікту під кутом зору відновного правосуддя.	7
	Разом	58

7. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

У ході викладання навчальної дисципліни підлягають використанню методи, спрямовані на:

- формування у студентів інтересу до пізнавальної діяльності й відповідальності за навчальну працю;
- забезпечення мисленнєвої діяльності (індуктивного, дедуктивного, репродуктивного й пошукового характеру);
- а також методи, пов'язані з контролем за навчальною діяльністю студентів.

Серед методів навчання, зокрема, підлягають застосуванню наступні: розповідь, пояснення, бесіда, лекція, демонстрація, спостереження, практичне заняття.

8. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних занять і має на меті перевірку рівня підготовленості студента до виконання конкретної роботи. Методи проведення поточного контролю під час навчальних занять визначаються кафедрою і здійснюються шляхом усного опитування студентів, проведення контрольних робіт, виконання завдань та вирішення задач із практичних проблем. Проміжний контроль здійснюється шляхом проведення модуля (модульний контроль). Підсумковий контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання шляхом проведення заліку.

9. РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ

Поточна успішність	Залік	Сума
T1-T5	T1-T5	
50	50	100

Шкала оцінювання: Університету, національна та ECTS

Оцінка в балах	Оцінка ECTS	Визначення	За національною шкалою
90 – 100	A	<i>Відмінно</i>	<i>Відмінно</i>
81-89	B	<i>Дуже добре</i>	<i>Добре</i>
71-80	C	<i>Добре</i>	
61-70	D	<i>Задовільно</i>	<i>Задовільно</i>

51-60	E	<i>Достатньо</i>	
0-50	FX	<i>Незадовільно</i>	<i>Незадовільно</i>

90-100 балів (відмінно) - виставляється студенту, який дав повну і правильну відповідь на всі питання, що базуються на знанні нормативно-правових актів, судової практики та спеціальної літератури. Прояви уміння застосування набуті знання до конкретних суспільно-економічних ситуацій та здібності аналізу джерел вивчення даного курсу.

81-89 балів (дуже добре) - достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому нормативну та обов'язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив більшість розрахункових/тестових завдань. Студент здатен виділяти суттєві ознаки вивченого за допомогою операцій синтезу, аналізу, виявляти причинно-наслідкові зв'язки, у яких можуть бути окремі несуттєві помилки, формувати висновки і узагальнення, вільно оперувати фактами та відомостями.

71-80 балів (добре) - виставляється студенту, який дав повну і правильну відповідь, але не на всі питання, або відповідь не базується на всіх складових джерелах вивчення. Тобто знав нормативно-правовий акт та судову практику але не знав інформації, що міститься у спеціальній літературі, чи інформації, яка міститься у інших джерелах. Однак у підсумку його відповідь повинна базуватись не менше ніж на двох базових джерелах.

61-70 балів (задовільно) - виставляється студенту, який не дав вичерпної детальної відповіді на питання контрольних завдань і яка базується тільки на одному із рекомендованих джерел вивчення матеріалу.

51-60 балів (достатньо) – в цілому володіє навчальним матеріалом, викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових розрахунків, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. 17 Правильно вирішив половину розрахункових/тестових завдань. Студент має ускладнення під час виділення суттєвих ознак вивченого; під час виявлення причинно-наслідкових зв'язків і формулювання висновків.

0-50 балів (незадовільно) - не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових розрахунків, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності, правильно вирішив окремі розрахункові/тестові завдання. Безсистемне відділення випадкових ознак вивченого; невміння робити найпростіші операції аналізу і синтезу; робити узагальнення, висновки.

10. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. A Restorative Justice Reader: Texts, Sources and Context [Text] / Johnstone, G. (ed). — Cullompton, Devon : Willan, 2003. — xiv +510 pp.
2. Basic principles on the use of restorative justice programmes in criminal matters : ECOSOC Resolution 2002/12 [Electronic Resource] the United Nations. — Access mode : <http://www.un.org/en/ecosoc/docs/2002/resolution%202002-12.pdf>
3. Dialogue-Driven Victim Offender Mediation Training Manual. A Composite Collection of Training Resource Materials by Mark S. Umbreit, Ph.D. Ted Lewis, MA. 2015. 252 p.
4. EU Handbook on Mediation: Mediation Law and Practice in Other EU Countries URL: http://mediation-net.eu/pdf/books/analysis_concise_text2.pdf

5. European Handbook for Mediation Lawmaking. URL: <https://rm.coe.int/cepej-2019-9-en-handbook/1680951928>
6. Flynn Asher and Freiberg Arie. PLEA NEGOTIATIONS. Pragmatic Justice in an Imperfect World. 2018.
7. Handbook on Restorative justice programmes [Text] / United Nations Office on Drugs and Crime. — N.Y., 2006. — 105 p.
8. Hayes Andrew F. Introduction to Mediation, Moderation, and Conditional Process Analysis: A Regression-Based Approach. New York, NY: The Guilford Press. 2018.
9. Hoerres Teresa. Analysis of the Efficacy of Criminal Court Mediation as a Tool of Restorative Justice URL: <https://digitalcollections.sit.edu/cgi/viewcontent.cgi?referer=https://www.google.com/&httpsredir=1&article=3719&context=capstones>
10. McCold, P. Restorative Policing Experiment. The Bethlehem Pennsylvania Police Family Group Conferencing Project [Text] / Paul McCold, Benjamin Wachtel. Community Service Foundation. — Pipersville, PA, May 1998. — 140 p.
11. Miers, D. An International Review of Restorative Justice [Text] / David Miers. — London, 2001. — 105 p., VI. — Crime Reduction Research Series, Paper 10.
12. Miers, D. Mapping Restorative Justice. Development in 25 European Countries [Text] / D. Miers, J. Willemsens. — Leuven : The European Forum for Victim-Offender Mediation and Restoratives Justice, 2004. — P. 67–68.
13. Rathna N. Koman. Balancing the Force in Criminal Mediation URL: https://file.scirp.org/Html/1-3300446_69349.htm
14. Rebuilding Community Connections — Mediation and Restorative Justice in Europe [Text] / I. Aertsen, R. Mackay, C. Pelican, J. Willemsens, M. Wright. — Strasbourg : Council of Europe Publishing, 2004. — 187 p.
15. Roach, K. Changing Punishment at the Turn of the Century: Restorative Justice on the Rise [Text] / Kent Roach // Canadian Journal of Criminology. — 2000. — Vol. 42. — Issue 3. — P. 249–280.
16. Umbreit, M. National Survey of Victim-Offender Mediation Programs in the United States [Text] / Mark S. Umbreit, Claudia Fercello, Jenni Umbreit / Center for Restorative Justice & Peacemaking. School of Social Work University of Minnesota. — St. Paul, Minnesota, April 2000. — 25 p., V.
17. Van Ness, D. Restoring Justice: An Introduction to Restorative Justice [Text] / D. Van Ness, K. Heetderks. — Routledge; 5 edition, 2014. — 256 p.
18. Альтернативні способи вирішення спорів у кримінальному провадженні / Волкотруб С. Г., Крушинський С. А., Луцик В. В. та ін. ; під ред. У. Гелльманна, В. В. Луцика. — Хмельницький : Хмельницький університет управління та права, 2015. — 204 с.
19. Аракелян Р.Ф. Впровадження інституту медіації у кримінальне процесуальне законодавство України: дис. канд. юрид. наук. Київ, 2019. 331 с. URL: <http://www.nusta.edu.ua/wp-content/uploads/2016/11/%D0%90%D1%80%D0%B0%D0%BA%D0%B5%D0%BB%D1%8F%D0%BD.pdf>
20. Біцай А.В. Участь адвоката в медіації: монографія / А. В. Біцай ; за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. О. Г. Яновської ; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. - Київ : Правова єдність : Алерта, 2017. - 259 с.
21. Бондарчук, Н. В. Медіація та фасилітація як позасудові засоби вирішення спорів: поняття та їх відмінність / Наталія Валеріївна Бондарчук, Світлана Миколаївна Мамчур // Часопис Київського університету права : Укр. науково-теоретичний часопис . 2001-. - 2018. - № 2. - С. 145-154.
22. Вільчик Т. Б. Роль адвоката у реалізації функції медіації у кримінальному судочинстві / Т. Б. Вільчик // Право та інновації. - 2015. - № 4. - С. 144-150.

23. Головка, Л. В. Альтернативы уголовному преследованию в современном праве [Текст] / Л. В. Головка. — СПб. : Юридический центр Пресс, 2002. — 544 с.
24. Грень Н. М. Реалізація права людини на справедливий суд шляхом процедури присудової медіації: теоретико-правове дослідження : дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук : 12.00.01 – теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень / Наталія Михайлівна Грень ; Міністерство освіти і науки України, Національний університет «Львівська політехніка». – Львів, 2017. – 250 с. URL: http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/38263/4/dysertaciyna_robota_na_zdobuttya_naukovogo_stupenya_kandydata_yurydychnyh_nauk_gren_n.m_2.pdf
25. Європейські та міжнародні стандарти у сфері судочинства. – Київ, 2015. – 708 с.
26. Землянська, В. В. Відновне правосуддя в кримінальному процесі України [Текст] : посіб. / В. В. Землянська. — К. : Видавець Захаренко В. О., 2008.
27. Інформаційний лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ "Про деякі питання здійснення кримінального провадження на підставі угод" від 15 листопада 2012 року. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v1679740-12>
28. Левко Б. Медіація : підручник : рекомендовано МОН України / Богдан Левко, Галина Чуйко. 2-ге вид., доповн. - Чернівці : Книги-XXI, 2014. - 520 с.
29. Любченко Я. П. Альтернативні способи вирішення правових спорів: теоретико-правовий аспект : дис. канд. юр. наук : 12.00.01 / Любченко Я. П. – Харків, 2018. – 254 с.
30. Мазаракі, Н. А. Теоретико-правові засади запровадження медіації в Україні : 12.00.01 : дис. ... д-ра юрид. наук / Мазаракі Наталія Анатоліївна - Київ, 2019. 484 с. URL: <http://instzak.rada.gov.ua/uploads/documents/31793.pdf>
31. Медіація у кримінальних справах : Рекомендація № R (99) 19, прийнята Комітетом міністрів Ради Європи 15 вересня 1999 року
32. Медіація у професійній діяльності юриста : підручник / авт. кол.: Т. Білик, Р. Гаврилюк, І. Городиський [та ін.] ; за ред. Н. Крестовської, Л. Романадзе. — Одеса : Екологія, 2019. — 456 с.
33. Меркулова Ю.В. Особливості медіації під час проведення переговорів про примирення сторін в юридичному конфлікті. URL: <http://appspsychology.org.ua/data/jrn/v11/i13/17.pdf>
34. Микитин Ю. І. Медіація у кримінальних справах: деякі правові аспекти. – К., 2006. – 84 с.
35. Микитин Ю.І. Місце медіації у кримінальному провадженні та критерії її застосування в контексті нового КПК України. URL: <http://scijournals.pnu.edu.ua/index.php/apiclu/article/download/737/794/>
36. Нестор Н. В. Запровадження медіації в кримінальному процесі України: проблеми теорії та практики : монографія / Н. В. Нестор. – К.: Алерта, 2018. – 182 с.
37. Перепелиця, С. І. Кримінальне провадження у формі приватного обвинувачення [Текст] : монограф. / С. І. Перепелиця. — Х. : Право, 2015. — 180 с.
38. Повзик, Є. В. Правові наслідки визнання підозрюваним, обвинуваченим своєї вини (порівняльно-правове дослідження) [Текст] : монограф. / Є. В. Повзик. — Х. : Право, 2014. — 224 с.
39. Посібник з програм відновного правосуддя [Текст] / А. Дандуранд, Ф. Валлей, К. Т. Гріфітс / пер. з англ. С. Філь. — К. : Verso-04, 2008. — 96 с.
40. Практика медіації: Словник-довідник / уклад.: С. О. Гарькавець, Л. П. Волченко. Лисичанськ: ТОВ «ФОКСПРИНТ», 2019. 128 с.
41. Про практику здійснення судами кримінального провадження на підставі угод: Постанова Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і

кримінальних справ від 11.12.2015 р. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/v0013740-15>

42. Ремескова Ю. О. Медіація як особливий вид адвокатської діяльності в Україні / Ю. О. Ремескова // Актуальні проблеми судового права : матеріали міжнар. наук.-прак. конф., присвяч. пам'яті проф. І. Є. Марочкіна (Харків, 30 жовт. 2015 р.) / Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. – Харків, 2015. – С. 88–91.

43. Романадзе, Л. Д. Медіація в професійній діяльності адвоката / Л. Д. Романадзе // Правові та інституційні механізми забезпечення розвитку України в умовах європейської інтеграції : в 2 т. : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 18 трав. 2018 р.) . 2018. : Т. 2 . 2018. - 784 с. - С. 122-124.

44. Сасенко Г.Ю. Провадження на підставі угод у кримінальному процесі України: монографія. – К., 2019. – 224 с.

45. Тітко І.А. Нормативне забезпечення та практика реалізації приватного інтересу в кримінальному процесі України: монографія / І.А. Тітко. – Х.: Право, 2015. – 448 с.

46. Тюрін Г.Є. Організаційно-правові основи участі прокурора у кримінальному провадженні на підставі угод [Текст] : монографія / Г. Є. Тюрін. - Харків : Право, 2015. - 288 с.

47. Узагальнення судової практики здійснення кримінального провадження на підставі угод. URL: https://zib.com.ua/ua/print/92557-uzagalnennya_vssu_sudovoi_praktiki_zdiysnennya_kriminalnogo_.html

48. Усатий, Г. О. Кримінально-правовий компроміс [Текст] : монограф. / Г. О. Усатий. — К. : Атіка, 2001. — 128 с.

49. Фрич, В. Медіація (примирення) як альтернатива судовому розгляду кримінальних проваджень / Віталій Фрич, Оксана Комарницька // Вісник Національної академії прокуратури України : Фахове видання : Проблеми сьогодення: теорія, практика, життя академії. - 2013. - № 3. - С. 24-29.

50. Яновська О. Особливості участі адвоката у процедурі медіації / О. Яновська, А. Біцай // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Юридичні науки. - 2014. - Вип. 1. - С. 21-24.

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ В ІНТЕРНЕТІ

Верховна Рада України

<http://www.rada.kiev.ua/>

Верховний Суд України

<http://www.scourt.gov.ua/>

Кабінет Міністрів України

<http://www.kmu.gov.ua/>

Міністерство юстиції України

<http://www.minjust.gov.ua/>

Інформаційно-пошукова системи по законодавству

"Ліга": <http://www.liga.kiev.ua/>

<http://www.nau.kiev.ua/>

<https://echr.coe.int/>